

Den Europæiske Unions Tidende

C 303

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

 55. årgang
6. oktober 2012

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
IV <i>Oplysninger</i>		
OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER		
Den Europæiske Unions Domstol		
2012/C 303/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 295 af 29.9.2012	1
Retten for EU-Personalesager		
2012/C 303/02	Udpegelse af den dommer, der afløser Personalerettens præsident som den dommer, der behandler sager om foreløbige forholdsregler	2
V <i>Øvrige meddelelser</i>		
RETSLIGE PROCEDURER		
Domstolen		
2012/C 303/03	Sag C-21/11: Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 7. juni 2012 — Volturno Trasporti Sas di Santoro Nino e c. mod Camera di Commercio di Benevento og Equitalia Polis SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Commissione tributaria provinciale di Benevento — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — åbenbart afvisningsgrundlag)	3

DA

 Pris:
3 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2012/C 303/04	Sag C-198/11 P: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 11. maj 2012 — Lan Airlines SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA (Appel — procesreglementets artikel 119 — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 8, stk. 1, litra b) — EF-ordmærket LÍNEAS AÉREAS DEL MEDITERRÁNEO LAM — ansøgning om registrering — indsigelse fra indehaveren af de ældre EF-ord- og figurmærker LAN — indsigelsen forkastet — ingen risiko for forveksling — åbenbart, at appellen skal afvises)	3
2012/C 303/05	Sag C-240/11 P: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 3. maj 2012 — World Wide Tobacco España, SA mod Europa-Kommissionen (Appel — konkurrence — karteller — det spanske marked for køb og første forarbejdning af råtabak — prisfastsættelse og opdeling af markedet — bøder — afskrækkende virkning — ligebehandling — formildende omstændigheder — loft på 10 % af omsætningen — samarbejde)	4
2012/C 303/06	Sag C-389/11 P: Domstolens kendelse af 4. juli 2012 — Région Nord-Pas-de-Calais mod Communauté d'Agglomération du Douaisis og Europa-Kommissionen (Appel — statsstøtte — fremstilling af jernbanemateriel — afgørelser, hvorved en støtte erklæres uforenelig med fællesmarkedet og kræves tilbagesøgt)	4
2012/C 303/07	Sag C-453/11 P: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 14. maj 2012 — Timehouse GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (Appel — EF-varemærker — tredimensionalt varemærke, der gengiver et ur — afslag på registrering — mangel på fornødent særpræg)	4
2012/C 303/08	Sag C-466/11: Domstolens kendelse (Tredje Afdeling) af 12. juli 2012 — Gennaro Currà m.fl. mod Bundesrepublik Deutschland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale ordinario di Brescia — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — procesreglementets artikel 92, stk. 1 — søgsmål anlagt af ofre for massakrer mod en medlemsstat som ansvarlig for handlinger begået af dens væbnede styrker i krigstid — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — Domstolen åbenbart inkompetent)	5
2012/C 303/09	Sag C-467/11 P: Domstolens kendelse (Første Afdeling) af 5. juli 2012 — Audi AG og Volkswagen AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (Appel — EF-varemærker — sagsgenstanden bortfaldet under appelsagen — uforholdent at træffe afgørelse)	5
2012/C 303/10	Sag C-477/11 P: Domstolens kendelse af 14. maj 2012 — Sepracor Pharmaceuticals (Ireland) Ltd mod Europa-Kommissionen (Appel — forordning (EF) nr. 726/2004 — humanmedicinske lægemidler — det aktive stof »eszopiclon« — tilladelse til markedsføring — procedure — Kommissionens stillingstagen — egenskab af »nyt aktivt stof« — begrebet »anfægtelig retsakt«)	6
2012/C 303/11	Sag C-582/11 P: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 10. juli 2012 — Rügen Fisch AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Schwaaner Fischwaren GmbH (Appel — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 7, stk. 1 og 2 — EF-varemærker — ordmærket SCOMBER MIX — absolut ugyldighedsgrund — beskrivende karakter)	6
2012/C 303/12	Sag C-599/11 P: Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 28. juni 2012 — TofuTown.com GmbH og Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (Appel — artikel 119 i procesreglementet — EF-varemærker — ansøgning om registrering af ordmærket »TOFUKING« — indsigelse rejst af indehaveren af varemærket Curry King — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 8, stk. 1, litra b) — risiko for forveksling — grad af lighed)	6

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2012/C 303/13	Sag C-16/12: Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 6. juli 2012 — HERMES Hítel és Faktor Zrt mod Nemzeti Földalapkezelő Szervezet (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gyulai Törvényszék — Ungarn) (Præjudiciel forelæggelse — EU-rettens grundlæggende principper — lov om skove — manglende forbindelse med EU-retten — Domstolen åbenbart inkompetent)	7
2012/C 303/14	Sag C-25/12 P: Domstolens kendelse af 4. juli 2012 — Gino Trevisanato mod Europa-Kommissionen (Appel — procesreglementets artikel 119 — anmodning om, at Kommissionen pålægges at tage stilling til fortolkningen og gennemførelsen af et direktiv — åbenbart afvisningsgrundlag)	7
2012/C 303/15	Sag C-73/12: Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 4. juli 2012 — straffesag mod Ahmed Ettaghi (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Giudice di Pace di Revere — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — manglende beskrivelse af tvisten i hovedsagen — åbenbart afvisningsgrundlag)	8
2012/C 303/16	Sag C-74/12: Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 4. juli 2012 — straffesag mod Abd Aziz Tam (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Giudice di Pace di Revere — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — manglende beskrivelse af tvisten i hovedsagen — åbenbart afvisningsgrundlag)	8
2012/C 303/17	Sag C-75/12: Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 4. juli 2012 — straffesag mod Majali Abdel (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Giudice di Pace di Revere — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — manglende beskrivelse af tvisten i hovedsagen — åbenbart afvisningsgrundlag)	8
2012/C 303/18	Sag C-134/12: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 10. maj 2012 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Constanța — Rumænien) — Ministerul Administrației și Internelor, Inspectoratul General al Poliției Române og Inspectoratul de Poliție al Județului Tulcea mod Corpul Național al Polițiștilor — Biroul Executiv Central (Præjudiciel forelæggelse — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder — gyldigheden af en national lovgivning, som fastsætter en lønnedgang for flere kategorier af tjenestemænd — manglende gennemførelse af EU-retten — Domstolen åbenbart inkompetent)	9
2012/C 303/19	Sag C-156/12: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 13. juni 2012 — GREP GmbH mod Freistaat Bayern (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesgericht Salzburg — Østrig) (Artikel 104, stk. 3, første afsnit, i procesreglementet — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 47 og artikel 51, stk. 1 — gennemførelse af EU-retten — appel af en afgørelse, hvorved en kendelse om beslaglæggelse afsagt i en anden medlemsstat blev erklæret eksigibel — effektiv domstolsbeskyttelse — retten til søgsmålsadgang — retshjælp — nationale regler om afvisning af fri proces til juridiske personer)	9
2012/C 303/20	Sag C-238/12 P: Appel iværksat den 16. maj 2012 af FLSmidth & Co. A/S til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 6. marts 2012 i sag T-65/06, FLSmidth & Co. A/S mod Europa-Kommissionen	10
2012/C 303/21	Sag C-287/12 P: Appel iværksat den 7. juni 2012 af Ryanair Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 28. marts 2012 i sag T-123/09, Ryanair Ltd mod Europa-Kommissionen	11

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2012/C 303/22	Sag C-294/12 P: Appel iværksat den 11. juni 2012 af You-Q BV til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 29. marts 2012 i sag T-369/10 — You-Q BV mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	12
2012/C 303/23	Sag C-314/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 29. juni 2012 — UPC Telekabel Wien GmbH mod Constantin Film Verleih GmbH og Wega Filmproduktionsgesellschaft GmbH	12
2012/C 303/24	Sag C-324/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Handelsgericht Wien (Østrig) den 9. juli 2012 — Novontech-Zala Kf mod LOGICDATA Electronic & Software Entwicklungs GmbH	13
2012/C 303/25	Sag C-326/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) den 10. juli 2012 — Rita van Caster og Patrick van Caster mod Finanzamt Essen-Süd	13
2012/C 303/26	Sag C-328/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 11. juli 2012 — Ralph Schmidt (som kurator i insolvensbehandlingen af Aletta Zimmermanns aktiver) mod Lilly Hertel	14
2012/C 303/27	Sag C-335/12: Sag anlagt den 13. juli 2012 — Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik	14
2012/C 303/28	Sag C-343/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank van Koophandel te Gent (Belgien) den 19. juli 2012 — Euronics Belgium CVBA mod Kamera Express BV og Kamera Express Belgium BVBA	16
2012/C 303/29	Sag C-350/12 P: Appel iværksat den 24. juli 2012 af Rådet for Den Europæiske Union til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 4. maj 2012 i sag T-529/09, Sophie in 't Veld mod Rådet for Den Europæiske Union	16
2012/C 303/30	Sag C-364/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Provincial de Barcelona (Spanien) den 1. august 2012 — Miguel Fradera Torredemer, María Teresa Torredemer Marcet, Enrique Fradera Ohlsen og Alicia Fradera Torredemer mod Corporación Uniland, S.A.	17
2012/C 303/31	Sag C-370/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supreme Court (Irland) den 3. august 2012 — Thomas Pringle mod Den irske regering, Irland og Attorney General	18
2012/C 303/32	Sag C-372/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 3. august 2012 — Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel mod M og S	18
2012/C 303/33	Sag C-379/12 P: Appel iværksat den 7. august 2012 af Arav Holding Srl til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 19. juni 2012 i sag T-557/10, H.Eich mod KHIM — Arav (H.EICH)	19
2012/C 303/34	Sag C-380/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 8. august 2012 — X BV, den anden part: Minister van Financiën	20
2012/C 303/35	Sag C-381/12 P: Appel iværksat den 9. august 2012 af I Marchi Italiani Srl til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 28. juni 2012 i sag T-133/09, I Marchi Italiani og Basile mod KHIM — Osra	20
2012/C 303/36	Sag C-298/11: Kendelse afsagt Domstolens præsident den 9. juli 2012 — »Dobrudzhanska petrolna kompanija« AD mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane I upravlenie na izpalnenieto« — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad — Varna — Bulgarien)	21

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

(2012/C 303/01)

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 295 af 29.9.2012

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 287 af 22.9.2012

EUT C 273 af 8.9.2012

EUT C 258 af 25.8.2012

EUT C 250 af 18.8.2012

EUT C 243 af 11.8.2012

EUT C 235 af 4.8.2012

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

RET TEN FOR EU-PERSONALESAGER

Udpegelse af den dommer, der afløser Personalerettens præsident som den dommer, der behandler sager om foreløbige forholdsregler

(2012/C 303/02)

I henhold til procesreglementets artikel 103, stk. 2, har Personaleretten den 19. september 2012 besluttet, at dommer Rofes i Pujol for perioden fra den 1. oktober 2012 til den 30. september 2014, afløser Personalerettens præsident som den dommer, der behandler sager om foreløbige forholdsregler, såfremt præsidenten har forfald.

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 7. juni 2012 — Volturmo Trasporti Sas di Santoro Nino e c. mod Camera di Commercio di Benevento og Equitalia Polis SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Commissione tributaria provinciale di Benevento — Italien)

(Sag C-21/11) ⁽¹⁾*(Præjudiciel forelæggelse — åbenbart afvisningsgrundlag)*

(2012/C 303/03)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Commissione tributaria provinciale di Benevento

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Volturmo Trasporti Sas di Santoro Nino e c.

Sagsøgte: Camera di Commercio di Benevento og Equitalia Polis SpA

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Commissione tributaria provinciale di Benevento — fortolkning af artikel 10, litra c), og artikel 12, litra e), i Rådets direktiv 69/335/EØF af 17. juli 1969 om kapitaltilførselsafgifter (EFT 1969 II, s. 405) — indirekte kapitaltilførselsafgifter — pålæggelse af en årlig afgift for registrering i selskabsregisteret, som føres af de lokale handelskamre — lovlighed

Konklusion

Anmodningen om præjudiciel afgørelse indgivet af Commissione tributaria provinciale di Benevento (Italien) ved afgørelse af 22. september 2010 afvises.

⁽¹⁾ EUT C 95 af 26.3.2011.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 11. maj 2012 — Lan Airlines SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA

(Sag C-198/11 P) ⁽¹⁾

(Appel — procesreglementets artikel 119 — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 8, stk. 1, litra b) — EF-ordmærket LÍNEAS AÉREAS DEL MEDITERRÁNEO LAM — ansøgning om registrering — indsigelse fra indehaveren af de ældre EF-ord- og figurmærker LAN — indsigelsen forkastet — ingen risiko for forveksling — åbenbart, at appellen skal afvises)

(2012/C 303/04)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Lan Airlines SA (ved abogado E. Armijo Chávarri)

De andre parter i sagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved O. Mondéjar Ortuño, som befuldmægtiget) og Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 8. februar 2011 i sag T-194/09, Lan Airlines mod KHIM — Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo, hvorved Retten frifandt Harmoniseringskontoret i et annullationssøgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 19. februar 2009 af Fjerde Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 107/2008-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Lan Airlines, SA og Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Lan Airlines SA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 186 af 25.6.2011.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 3. maj 2012 — World Wide Tobacco España, SA mod Europa-Kommissionen

(Sag C-240/11 P) ⁽¹⁾

(Appel — konkurrence — karteller — det spanske marked for køb og første forarbejdning af råtabak — prisfastsættelse og opdeling af markedet — bøder — afskrækkende virkning — ligebehandling — formildende omstændigheder — loft på 10 % af omsætningen — samarbejde)

(2012/C 303/05)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: World Wide Tobacco España, SA (ved advokater M. Odriozola og A. Vide)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved E. Gippini Fournier og L. Malferrari, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 8. marts 2011 i sag T-37/05, World Wide Tobacco España mod Kommissionen, hvorved Retten delvis forkastede en påstand om nedsættelse af den bøde, der er pålagt sagsøgeren ved Kommissionens beslutning K(2004) 4030 endelig af 20. oktober 2004 om en procedure efter artikel 81, stk. 1, [EF] (sag COMP/C. 38.238/B.2 — Råtabak — Spanien.

Konklusion.

- 1) Appellen og kontraappellen forkastes.
- 2) World Wide Tobacco España SA betaler omkostningerne i forbindelse med hovedappellen.
- 3) Europa-Kommissionen betaler omkostningerne i forbindelse med kontraappellen.

⁽¹⁾ EUT C 211 af 16.7.2011.

Domstolens kendelse af 4. juli 2012 — Région Nord-Pas-de-Calais mod Communauté d'Agglomération du Douaisis og Europa-Kommissionen

(Sag C-389/11 P) ⁽¹⁾

(Appel — statsstøtte — fremstilling af jernbanemateriel — afgørelser, hvorved en støtte erklæres uforenelig med fællesmarkedet og kræves tilbagesøgt)

(2012/C 303/06)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Région Nord-Pas-de-Calais (ved advokater M. Cliquenois og F. Cavedon)

De andre parter i appelsagen: Communauté d'Agglomération du Douaisis og Europa-Kommissionen

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 12. maj 2011 — Région Nord-Pas-de-Calais mod Kommissionen og Communauté d'agglomération du Douaisis mod Kommissionen (forenede sager T-267/08 og T-279/08), hvorved Kommissionen frifandtes i søgsmål, hvorunder der oprindeligt var nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 1089 endelig af 2. april 2008, dernæst påstand om annullation af Kommissionens afgørelse K(2010) 4112 endelig af 23. juni 2010 om statsstøtte C 38/2007 (ex NN 45/2007) ydet af Frankrig til Arbel Fauvet Rail SA — fremstilling af jernbanemateriel — tilbagesøgning af en støtte, der er uforenelig med fællesmarkedet — tilsidesættelse af retten til forsvar og kontradiktionsprincippet

Konklusion.

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Région Nord-Pas-de-Calais betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 290 af 1.10.2011.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 14. maj 2012 — Timehouse GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-453/11 P) ⁽¹⁾

(Appel — EF-varemærker — tredimensionalt varemærke, der gengiver et ur — afslag på registrering — mangel på fornødent særpræg)

(2012/C 303/07)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Timehouse GmbH (ved Rechtsanwalt V. Knies)

Den anden part i sagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved K. Klüpfel, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 6. juli 2011 i sag T-235/10, Timehouse mod KHIM (form som et ur med takkede kanter), hvorved Retten frifandt Harmoniseringskontoret i et annullationssøgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 11. marts 2010 af Første Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 0942/2009-1) vedrørende en ansøgning om registrering af et tredimensionalt tegn i form af et ur som EF-varemærke — mangel på fornødent særpræg

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Timehouse GmbH betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 340 af 19.11.2011.

Domstolens kendelse (Tredje Afdeling) af 12. juli 2012 — Gennaro Currà m.fl. mod Bundesrepublik Deutschland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale ordinario di Brescia — Italien)

(Sag C-466/11) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — procesreglementets artikel 92, stk. 1 — søgsmål anlagt af ofre for massakrer mod en medlemsstat som ansvarlig for handlinger begået af dens væbnede styrker i krigstid — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — Domstolen åbenbart inkompetent)

(2012/C 303/08)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale ordinario di Brescia

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Gennaro Currà, Nadia Orlandi arving efter Aldo Orlandi, Renzo Ciro Malago arving efter Federico Malago, Ruberto Ezeccchia, Camillo Turchetti, Franco Forni, Ilva Morselli arving efter Ermenegildo Morselli, Elisa Ghisolfi og Anna Ghisolfi arvinger efter Luca Ghisolfi, Primo Zelioli, Francesco Perondi, Anna Furgeri arving efter Agide Furgeri, Elena Penzani og Gian Luigi Penzani arvinger efter Carlo Penzani, Renato Mortari, Ada Zaccaria arving efter Sigifredo Zaccaria, Erino Alberti, Gabriella Boccaletti arving efter Mario Boccaletti, Rita Boccasanta arving efter Ernesto Boccasanta, Alberto Borelli, Pierantonio Foresti arving efter Franco Foresti, Irmo Sancassiani, Ennio Mischi arving efter Aldo Mischi, Graziano Broglia arving efter Rosolino Broglia, Alba Spinella og Maria Raffaella Spinella arvinger efter Vincenzo Rocco Spinella, Giuseppe Ferri, Alessandra Fontanabona arving efter Giulio Fontanabona, Luciana, Mariuccia og Giulietta Pedratti arvinger efter Carlo Pedratti og Raffaele Colucci

Sagsøgt: Bundesrepublik Deutschland

Procesdeltager: Repubblica italiana

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunale ordinario di Brescia — fortolkning af artikel 3 TEU, artikel 4, stk. 3, TEU, artikel 6 TEU og 21 TEU samt artikel 17, 47 og 52 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder —

forbrydelser mod menneskeheden — sag anlagt af ofre for massakrer mod en medlemsstat som ansvarlig for handlinger foretaget af dens væbnede styrker i krigstid — ofrenes ret til erstatning — spørgsmålet, om forældelse af sådanne krav kan påberåbes — spørgsmålet, om den omhandlede medlemsstat kan påberåbe sig immunitet over for retsforfølgning

Konklusion

Det er åbenbart, at Den Europæiske Unions Domstol ikke har kompetence til at behandle den anmodning om præjudiciel afgørelse, som Tribunale ordinario di Brescia (Italien) har indgivet.

(¹) EUT C 347 af 26.11.2011.

Domstolens kendelse (Første Afdeling) af 5. juli 2012 — Audi AG og Volkswagen AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-467/11 P) (¹)

(Appel — EF-varemærker — sagsgenstanden bortfaldet under appelsagen — uforment at træffe afgørelse)

(2012/C 303/09)

Processprog: tysk

Parter

Appellanter: Audi AG og Volkswagen AG (ved Rechtsanwalt P. Kather)

Den anden part: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 6. juli 2011 i sag T-318/09, Audi og Volkswagen mod KHIM (TDI), hvorved Retten frifandt Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i en sag, hvori der var nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 14. maj 2009 af Første Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 226/2007-1) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnat TDI som EF-varemærke for varer i klasse 12 (køretøjer og konstruktionsdele heraf) — tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), og stk. 3 i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker — ordtegnat TDI's særpræg

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Audi AG og Volkswagen AG betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 347 af 26.11.2011.

Domstolens kendelse af 14. maj 2012 — Sepracor Pharmaceuticals (Irland) Ltd mod Europa-Kommissionen

(Sag C-477/11 P) ⁽¹⁾

(Appel — forordning (EF) nr. 726/2004 — humanmedicinske lægemidler — det aktive stof »eszopiclon« — tilladelse til markedsføring — procedure — Kommissionens stillingstagen — egenskab af »nyt aktivt stof« — begrebet »anfægtelig retsakt«)

(2012/C 303/10)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Sepracor Pharmaceuticals (Irland) Ltd (ved solicitor I. Dodds-Smith, D. Anderson, QC, og barrister J. Stratford)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved M. Wilderspin og M. Šimerdová, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 4. juli 2011, sag T-275/09 P, Sepracor Pharmaceuticals mod Kommissionen, hvorved Retten afviste et søgsmål med påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 6. maj 2009, der som led i proceduren for tilladelse til markedsføring af lægemidlet »Lunivia«, fremstillet af sagsøgeren, konkluderede, at det aktive stof »eszopiclon«, der var indeholdt heri, ikke udgjorde et nyt aktivt stof som omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 (EUT L 136, s. 1) — begrebet retsakt, der kan være genstand for søgsmål

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Sepracor Pharmaceuticals (Irland) Ltd betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 347 af 26.11.2011.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 10. juli 2012 — Rügen Fisch AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Schwaaner Fischwaren GmbH

(Sag C-582/11 P) ⁽¹⁾

(Appel — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 7, stk. 1 og 2 — EF-varemærker — ordmærket SCOMBER MIX — absolut ugyldighedsgrund — beskrivende karakter)

(2012/C 303/11)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Rügen Fisch AG (ved Rechtsanwälte O. Spuhler og M. Geitz)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved G. Schneider, som befuldmægtiget) og Schwaaner Fischwaren GmbH (ved Rechtsanwälte A. Jaeger-Lenz og T. Bösling)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 21. september 2011 i sag T-201/09, Rügen Fisch mod KHIM, hvorved Retten frifandt Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) i det af sagsøgeren anlagte søgsmål til prøvelse af afgørelse truffet den 20. marts 2009 af Fjerde Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 230/2007-4), vedrørende en ugyldighedssag mellem Rügen Fisch AG og Schwaaner Fischwaren GmbH — tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), og artikel 51 stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1) — hvorvidt ordmærket SCOMBER MIX har fornødent særpræg

Konklusion.

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Rügen Fisch AG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 25 af 28.1.2012.

Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 28. juni 2012 — TofuTown.com GmbH og Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-599/11 P) ⁽¹⁾

(Appel — artikel 119 i procesreglementet — EF-varemærker — ansøgning om registrering af ordmærket »TOFUKING« — indsigelse rejst af indehaveren af varemærket Curry King — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 8, stk. 1, litra b) — risiko for forveksling — grad af lighed)

(2012/C 303/12)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: TofuTown.com GmbH (ved Rechtsanwältin B. Krause)

De andre parter i sagen: Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG (ved Rechtsanwalt S. Russlies) og Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved G. Schneider, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 20. september 2011 i sag T-99/10, Meica mod KHIM — Tofu-Town.com (TOFUKING), hvorved Retten annullerede den afgørelse, der var truffet af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) den 7. januar 2010 (sag R 63/2009-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG og TofuTown.com GmbH — risiko for forveksling.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) TofuTown.com GmbH bærer sine egne omkostninger og betaler derudover de omkostninger, som Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG har afholdt.
- 3) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 133 af 5.5.2012.

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 6. juli 2012 — HERMES Hitel és Faktor Zrt mod Nemzeti Földalapkezelő Szervezet (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gyulai Törvényszék — Ungarn)

(Sag C-16/12) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — EU-rettens grundlæggende principper — lov om skove — manglende forbindelse med EU-retten — Domstolen åbenbart inkompetent)

(2012/C 303/13)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Gyulai Törvényszék

Parter i hovedsagen

Sagsøger: HERMES Hitel és Faktor Zrt

Sagsøgt: Nemzeti Földalapkezelő Szervezet

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Gyulai Törvényszék — fortolkning af EU-rettens grundlæggende principper — kontrakt om lån med sikkerhed i fast ejendom indgået mellem et pengeinstitut og en offentlig myndighed — lovændring, hvorved visse skovarealer, der tidligere var genstand for handel, erklæres for

uomsættelige — ændring, der umuliggør offentlig auktion over arealer, der er genstand for den omhandlede sikkerhedsstillelse, som led i den retslige procedure, som kreditor har indledt på grund af debtors manglende opfyldelse af kontrakten.

Konklusion

Den Europæiske Unions Domstol er åbenbart inkompetent til at besvare de spørgsmål, der er forelagt af Gyulai Törvényszék (Ungarn) ved afgørelse af 4. januar 2012.

(¹) EUT C 126 af 28.4.2012.

Domstolens kendelse af 4. juli 2012 — Gino Trevisanato mod Europa-Kommissionen

(Sag C-25/12 P) (¹)

(Appel — procesreglementets artikel 119 — anmodning om, at Kommissionen pålægges at tage stilling til fortolkningen og gennemførelsen af et direktiv — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2012/C 303/14)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Gino Trevisanato (ved advokat L. Sulfaro)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 13. december 2011 i sag T-510/11, Trevisanato mod Kommissionen, hvorved Retten frifandt Kommissionen i et søgsmål med påstand om, at Kommissionen pålægges at tage stilling til den klage, som sagsøgeren har indgivet — Kommissionens undladelse af at afgive en bindende udtalelse om anvendelsesområdet for Rådets direktiv 98/59/EF af 20. juli 1998 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser (EFT L 225, s. 16) — Retten åbenbart inkompetent — betingelser for anvendelse af artikel 111 i Rettens procesreglement.

Konklusion.

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Gino Trevisanato bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 65 af 3.3.2012.

Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 4. juli 2012 — straffesag mod Ahmed Etagghi (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Giudice di Pace di Revere — Italien)

(Sag C-73/12) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — manglende beskrivelse af tvisten i hovedsagen — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2012/C 303/15)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Giudice di Pace di Revere

Tiltalt i straffesagen

Ahmed Etagghi

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Giudice di Pace di Revere — fortolkning af artikel 2, 4, 6, 7, 8, 15 og 16 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 348, s. 98) samt artikel 4, stk. 3, TEU — national lovgivning, hvorefter en udlænding, som er indrejst ulovligt på nationalt område eller har opholdt sig ulovligt dér, pålægges en bøde — lovligheden af at betragte ulovligt ophold som en strafbar handling — mulighed for som forvandlingsstraf for bøden at foretage umiddelbar udvisning for en periode på mindst fem år eller pålægge en frihedsindskrænkning (»permanenza domiciliare«) — medlemsstaternes forpligtelser, mens fristen for gennemførelsen af et direktiv løber

Konklusion

Anmodningen om præjudiciel afgørelse indgivet af Giudice di Pace di Revere (Italien) ved afgørelse af 26. januar 2012 afvises.

⁽¹⁾ EUT C 118 af 21.4.2012.

Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 4. juli 2012 — straffesag mod Abd Aziz Tam (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Giudice di Pace di Revere — Italien)

(Sag C-74/12) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — manglende beskrivelse af tvisten i hovedsagen — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2012/C 303/16)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Giudice di Pace di Revere

Tiltalt i straffesagen

Abd Aziz Tam

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Giudice di Pace di Revere — fortolkning af artikel 2, 4, 6, 7, 8, 15 og 16 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 348, s. 98) samt artikel 4, stk. 3, TEU — national lovgivning, hvorefter en udlænding, som er indrejst ulovligt på nationalt område eller har opholdt sig ulovligt dér, pålægges en bøde — lovligheden af at betragte ulovligt ophold som en strafbar handling — mulighed for som forvandlingsstraf for bøden at foretage umiddelbar udvisning for en periode på mindst fem år eller pålægge en frihedsindskrænkning (»permanenza domiciliare«) — medlemsstaternes forpligtelser, mens fristen for gennemførelsen af et direktiv løber

Konklusion

Anmodningen om præjudiciel afgørelse indgivet af Giudice di Pace di Revere (Italien) ved afgørelse af 26. januar 2012 afvises.

⁽¹⁾ EUT C 118 af 21.4.2012.

Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 4. juli 2012 — straffesag mod Majali Abdel (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Giudice di Pace di Revere — Italien)

(Sag C-75/12) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — manglende beskrivelse af tvisten i hovedsagen — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2012/C 303/17)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Giudice di Pace di Revere

Tiltalt i straffesagen

Majali Abdel

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Giudice di Pace di Revere — fortolkning af artikel 2, 4, 6, 7, 8, 15 og 16 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 348, s. 98) samt artikel 4, stk. 3, TEU — national lovgivning, hvorefter en udlænding, som er indrejst ulovligt på nationalt område eller har opholdt sig ulovligt dér, pålægges en bøde — lovligheden af at betragte ulovligt ophold som en strafbar handling — mulighed for som forvandlingsstraf for bøden at foretage umiddelbar udvisning for en periode på

mindst fem år eller pålægge en frihedsindskrænkning (»permanenza domiciliare«) — medlemsstaternes forpligtelser, mens fristen for gennemførelsen af et direktiv løber

Konklusion

Anmodningen om præjudiciel afgørelse indgivet af Giudice di Pace di Revere (Italien) ved afgørelse af 26. januar 2012 afvises.

⁽¹⁾ EUT C 118 af 21.4.2012.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 10. maj 2012 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Constanța — Rumænien) — Ministerul Administrației și Internelor, Inspectoratul General al Poliției Române og Inspectoratul de Poliție al Județului Tulcea mod Corpul Național al Polițiștilor — Biroul Executiv Central

(Sag C-134/12) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder — gyldigheden af en national lovgivning, som fastsætter en lønnedgang for flere kategorier af tjenestemænd — manglende gennemførelse af EU-retten — Domstolen åbenbart inkompetent)

(2012/C 303/18)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Constanța

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Ministerul Administrației și Internelor, Inspectoratul General al Poliției Române og Inspectoratul de Poliție al Județului Tulcea

Sagsøgt: Corpul Național al Polițiștilor — Biroul Executiv Central

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Curtea de Apel Constanța — fortolkning af artikel 17, stk. 1, artikel 20 og 21, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — fortolkning af artikel 15, stk. 3, i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder — lovligheden af en national lovgivning, som fastsætter en lønnedgang for flere kategorier af tjenestemænd — tilsidesættelse af ejendomsretten, principperne om ligebehandling og forbuddet mod forskelsbehandling.

Konklusion

Den Europæiske Unions Domstol har åbenbart ikke kompetence til at behandle anmodningen om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Constanța (Rumænien) ved afgørelse af 8. februar 2012.

⁽¹⁾ EUT C 138 af 12.5.2012.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 13. juni 2012 — GREP GmbH mod Freitstaat Bayern (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesgericht Salzburg — Østrig)

(Sag C-156/12) ⁽¹⁾

(Artikel 104, stk. 3, første afsnit, i procesreglementet — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 47 og artikel 51, stk. 1 — gennemførelse af EU-retten — appel af en afgørelse, hvorved en kendelse om beslaglæggelse afsagt i en anden medlemsstat blev erklæret eksigibel — effektiv domstolsbeskyttelse — retten til søgsmålsadgang — retshjælp — nationale regler om afvisning af fri proces til juridiske personer)

(2012/C 303/19)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesgericht Salzburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: GREP GmbH

Sagsøgt: Freitstaat Bayern

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Landesgericht Salzburg — fortolkning af artikel 51, stk. 1, andet afsnit og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, subsidiært af artikel 43, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT 2001 L 12, s. 1), og af artikel 6, stk. 1, i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder — anvendelsesområdet for chartret om grundlæggende rettigheder — procedure med henblik på gennemførelse af en retsafgørelse, afsagt i en anden medlemsstat — ret til retshjælp — lovligheden af en national lovgivning, der ikke indrømmer en sådan ret til juridiske personer

Konklusion

Appellen, der er iværksat i henhold til artikel 43 i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område om ansættelse af en afgørelse, hvorved en kendelse om beslaglæggelse blev erklæret for eksigibel, udgør en gennemførelse af EU-retten som omhandlet i artikel 51 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Princippet om effektiv domstolsbeskyttelse som fastslået i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder kan omfatte retten til fritagelse for betaling af retsomkostninger og/jeller gebyrer for advokatbistand i sager i forbindelse med en sådan appel.

Det påhviler imidlertid den nationale ret at undersøge, om betingelserne for bevilling af en sådan hjælp udgør en begrænsning af retten til adgang til domstolsprøvelse, som gør denne ret indholdsløs, om disse betingelser har et lovligt formål, og om der er rimelig forholdsmæssighed mellem de anvendte midler og det forfulgte mål.

I forbindelse med denne vurdering kan den nationale ret tage hensyn til tvistens genstand, om sagsøgeren har rimelig udsigt til at få medhold, sagens betydning for sagsøgeren, det gældende retsgrundlags og procedurens kompleksitet samt sagsøgerens mulighed for effektivt at forsvare sin sag. Med henblik på at vurdere forholdsmæssigheden kan den nationale ret ligeledes tage hensyn til størrelsen af de sagsomkostninger, der skal betales i forskud, og til, hvorvidt disse eventuelt udgør en uoverstigelig hindring for adgangen til domstolsprøvelse eller ej.

Hvad særligt angår juridiske personer kan den nationale ret tage hensyn til disses situation. Retten kan således bl.a. tage hensyn til den pågældende juridiske persons selskabsform og til, om der er tale om en erhvervsdrivende juridisk person eller en juridisk person uden gevinst for øje, samt til selskabsdeltagernes eller kapitalejernes økonomiske styrke og disses mulighed for at fremskaffe de beløb, der er nødvendige for at anlægge et søgsmål.

(¹) EUT C 194 af 30.6.2012.

Appel iværksat den 16. maj 2012 af FLSmidth & Co. A/S til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 6. marts 2012 i sag T-65/06, FLSmidth & Co. A/S mod Europa-Kommissionen

(Sag C-238/12 P)

(2012/C 303/20)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: FLSmidth & Co. A/S (ved advokat M. Dittmer, barrister J. Ratliff og advokat F. Louis)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

FLSmidth & Co. A/S anmoder på grundlag af artikel 256, stk. 1, andet afsnit, artikel 263 og 264 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, artikel 31 i Rådets forordning nr. 1/2003 (¹) og artikel 56 i statuten for Domstolen høfligst om, at Domstolen:

— ophæver dom afsagt den 6. marts 2012 i sag T-65/06,

— annullerer Europa-Kommissionens beslutning af 30. november 2005 i sag COMP/F/38 354 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF, for så vidt den angår FLS, eller subsidiært nedsætter det beløb, som FLS holdes ansvarlig for i beslutningen, og

— tilpligter Europa-Kommissionen at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

FLS gør to anbringender gældende til støtte for sin principale påstand, hvoraf det sidste støttes af to under-anbringender.

— Retten begik en retlig fejl ved ikke at anvende den korrekte retlige test for at pålægge et (endeligt) moderselskab ansvar. Endvidere drog Retten ikke de korrekte retlige konsekvenser af det indgivne bevismateriale, idet den ikke konkluderede, at det var lykkedes FLS at afkræfte formodningen om moderselskabets ansvar.

— Retten undersøgte ikke, om Kommissionen havde opfyldt sin begrundelsespligt.

— Kommissionen begik selv en fejl ved ikke at opfylde sin begrundelsespligt, idet den ikke på tilstrækkelig vis besvarede de af FLS indgivne argumenter og bevisligheder til afkræftelse af formodningen om moderselskabets ansvar.

— Kommissionen opfyldte endvidere ikke sin begrundelsespligt, idet beslutningen ikke indeholdt nogen begrundelse for, hvorfor FLS skulle være ansvarlig for perioden december 1990 — december 1991.

Til støtte for den subsidiaire påstand gør FLS fire anbringender gældende.

— Retten begik en retlig fejl, idet den undlod at anvende princippet om proportionalitet og legalitet, da den efterprøvede det ansvar, som FLS var blevet pålagt, og derved ikke nedsatte det omhandlede ansvar i overensstemmelse dermed.

— Retten begik en retlig fejl, idet den undlod at stoppe den forskelsbehandling, som Kommissionen begik ved at give Trioplast Industrier AB — og ikke FLS — en 30 % nedsættelse i henhold til samarbejdsmeddelelsen.

— Retten begik en retlig fejl ved at fejlanvende samarbejdsmeddelelsens afsnit D, andet led, idet den ikke indrømmede FLS en nedsættelse på grundlag af virksomhedens undladelse af at bestride rigtigheden af de faktiske omstændigheder. Endvidere undlod Retten at anvende princippet om ligebehandling, idet den ikke tog den omstændighed i betragtning, at Bonar Technical Fabrics blev indrømmet en 10 % nedsættelse for i det mindste samme adfærd.

— Retten tilsidesatte artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 6, stk. 1, i den europæiske menneskerettighedskonvention, idet den ikke afsagde dom inden for en rimelig tidsfrist.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT 2003 L 1, s. 1).

Appel iværksat den 7. juni 2012 af Ryanair Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 28. marts 2012 i sag T-123/09, Ryanair Ltd mod Europa-Kommissionen

(Sag C-287/12 P)

(2012/C 303/21)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Ryanair Ltd (ved lawyers E. Vahida og I.-G. Metaxas-Maragkidis)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen, Den Italienske Republik og Alitalia — Compagnia Aerea Italiana SpA

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Rettens dom (Femte Afdeling) af 28. marts 2012, forkyndt for appellanten den 29. marts 2012, i sag T-123/09, Ryanair Ltd mod Europa-Kommissionen, ophæves.

— Det fastslås i henhold til artikel 263 TEUF og 264 TEUF, at en del af Kommissionens beslutning af 12. november 2008 vedrørende statsstøtte nr. C 26/2008 (lån på 300 mio. EUR til Alitalia SpA) annulleres, for så vidt som den ikke anordner tilbagesøgning af støtten fra Alitalias efterfølgere(e) og giver Italien en supplerende frist for at gennemføre beslutningen.

— Det fastslås i henhold til artikel 263 TEUF og 264 TEUF, at hele beslutningen af 12. november 2009 vedrørende statsstøtte nr. N 510/2008 (salg af Alitalia SpA's aktiver) annulleres.

— Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler omkostningerne afholdt af Ryanair.

Subsidiært,

— sagen hjemvises til Retten til fornyet behandling, og

— afgørelsen om sagsomkostningerne i de to instanser udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har gjort gældende, at den appellerede dom bør ophæves af følgende grunde:

Hvad angår Kommissionens beslutning af 12. november 2009 vedrørende statsstøtte nr. N 510/2008 (salg af Alitalia SpA's aktiver):

1) Der foreligger en tilsidesættelse af loven og procedurereglerne vedrørende formaliteten. Retten har afvist at anerkende Ryanairs indsigelser over for realiteten af Kommissionens beslutning og har omformuleret genstanden for Ryanairs søgsmål til et søgsmål, der udelukkende tilsigter at beskytte dets proceduremæssige rettigheder.

2) Der foreligger en tilsidesættelse af artikel 4 og 7 i forordning (EF) nr. 659/1999 (¹). De forpligtelser og kontrolmekanismer, der er tilføjet foranstaltningen i den oprindeligt anmeldte version, udgjorde ændringer og betingelser af den type, der er knyttet til beslutninger i henhold til artikel 7 i forordning (EF) nr. 659/1999. Appellanten finder, at Retten har begået en retlig fejl på grund af en fejlagtig kvalificering af forpligtelser og kontrolmekanismer som virksomhed.

3) Der foreligger en tilsidesættelse af artikel 10 i forordning (EF) nr. 659/1999, idet Retten har afvist at sanktionere Kommissionens manglende undersøgelse af alle relevante aspekter af foranstaltningerne i deres sammenhæng.

4) Der foreligger en tilsidesættelse af artikel 10 i forordning (EF) nr. 659/1999. Retten fandt, at Kommissionen ikke var forpligtet til at undersøge andre muligheder end salget af Alitalias aktiver som meddelt af Italien. Da Retten ikke undersøgte, om en privat investor ville have valgt en alternativ løsning, har den begået en retlig fejl.

5) Andre tilfælde, hvor princippet om den markedsøkonomiske investor ikke er blevet anvendt.

6) Manglende fastlæggelse af, hvilken part der skal tilbagebetale støtten. Appellanten finder, at Retten har begået en retlig fejl, idet den ikke har taget hensyn til den økonomiske kontinuitet mellem Alitalia og CAI.

Hvad angår Kommissionens beslutning af 12. november 2008 vedrørende statsstøtte nr. C 26/2008 (lån på 300 mio. EUR til Alitalia SpA): Der foreligger en manglende begrundelse for afvisningen af at antage sagen til realitetsbehandling.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83, s. 1).

Appel iværksat den 11. juni 2012 af You-Q BV til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 29. marts 2012 i sag T-369/10 — You-Q BV mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-294/12 P)

(2012/C 303/22)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: You-Q BV (ved advocaat G.S.C.M. van Roeyen)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) og Apple Corps Limited

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 29. marts 2012 i sag T-369/10 ophæves.
- Påstanden om annullation af den anfægtede afgørelse tages til følge.
- Subsidiært, sagen hjemvises til Retten til fornyet behandling.
- Harmoniseringskontoret og Apple Corps Limited tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder sagens omkostninger i første instans.

Anbringender og væsentligste argumenter

Med det første anbringende har appellanten gjort gældende, at vise dele af Rettens gengivelse af sagens baggrund, nærmere bestemt vise dele af præmis 9, 12, 14, 17 og 53, ikke er korrekt foretaget og er i strid med artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009⁽¹⁾. For det første fastslog Retten fejlagtigt, at de ældre varemærker, som Apple Corps har støttet sig på, omfatter et velkendt varemærke, idet Retten ikke fastslog denne status og endvidere ikke angav hvilket varemærke, der skulle anses for et velkendt varemærke. Disse konstateringer fra Rettens side er fejlagtige og er i strid med princippet om klarhed. For det andet tog Retten ikke korrekt hensyn til »arten af de varer eller tjenesteydelser, som de omtvistede varemærker hver er registreret for, herunder graden af disse varers eller tjenesteydelsers nærhed eller manglende lighed, samt den berørte kundekreds«, hvilken pligt følger af Domstolens dom i sag C-252/07 Intel Corporation, Sml. I, s. 8823.

Med det andet anbringende har appellanten gjort ni klagepunkter gældende, der er rettet mod den af Retten afsagte appellerede dom, og som alle er støttet på tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009. For det første klager appellanten over det af Retten i præmis 24, 55, 56, 57 og 58 fejlagtigt fastslåede med hensyn til den manglende lighed mellem varerne og tjenesteydelserne og med hensyn til de ældre varemærkers særpræg. For det andet har appellanten anfægtet det i den appellerede doms præmis 26 fastslåede, hvorved

Retten i strid med artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009 foretog en adskillelse af den i denne bestemmelse fastsatte beskyttelse fra de varer og tjenesteydelser, som et renommeret varemærke er registreret for, og fra de andre betingelser for beskyttelse i henhold til den nævnte artikel (skade på det ældre varemærkes særpræg, skade på det ældre varemærkes renommé, utilbørlig udnyttelse af det ældre varemærkes særpræg eller renommé). For det tredje har appellanten anfægtet det i den appellerede doms præmis 31 og 54 fastslåede, at de ældre varemærkers særpræg og renommé skulle have været undersøgt på baggrund af det ansøgte varemærkes opfattelse i den relevante kundekreds, idet You-Q i sin stævnings punkt 39 anfører: »Det skal endvidere bemærkes, at appelkammeret med urette ikke — som det skulle have gjort — fastlagde den kundekreds, hvis opfattelse, der skulle tages hensyn til ved bedømmelsen af det ældre varemærkes særpræg og renommé. Ifølge Intel er dette forbrugere af de varer og tjenesteydelser, som det ældre varemærke er registreret for«. For det fjerde har appellanten anfægtet det af Retten fastslåede, at appelkammeret fastslog, at den relevante kundekreds, i relation til hvilken de ældre varemærker havde et renommé, består af den brede offentlighed. For det femte har appellanten anfægtet Rettens konstatering, hvorefter bedømmelsen af, om der foreligger et renommé ifølge You-Q skal foretages på baggrund af den omhandlede kundekreds, dvs. en specialiseret kundekreds og har endvidere anfægtet Rettens betragtninger vedrørende den relevante kundekreds, navnlig en overlapning i den relevante kundekreds, hvilket ikke kan udgøre en faktor ved bedømmelsen af, om et ældre varemærke har et renommé. For det sjette har appellanten anfægtet det af Retten fastslåede vedrørende, hvad der kræves for at kunne fastslå, at der foreligger et meget stort og meget betydeligt renommé i forhold til de omhandlede varer og tjenesteydelser. For det syvende har appellanten anfægtet det af Retten fastslåede vedrørende tegnenes lighed. For det ottende har appellanten anfægtet Rettens foretagelse af den samlede vurdering og de relevante faktorer, der indgår i denne vurdering, med henblik på at fastslå den krævede forbindelse. Endelig har appellanten anfægtet den af Retten foretagne anvendelse og fortolkning af betingelserne i artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009, hvorefter den utilbørlige udnyttelse må ske i forhold til de ældre varemærkers særpræg eller renommé.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 29. juni 2012 — UPC Telekabel Wien GmbH mod Constantin Film Verleih GmbH og Wega Filmproduktionsgesellschaft GmbH

(Sag C-314/12)

(2012/C 303/23)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: UPC Telekabel Wien GmbH

Sagsøgte: Constantin Film Verleih GmbH og Wega Filmproduktionsgesellschaft GmbH

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 8, stk. 3, i direktiv 2001/29/EF⁽¹⁾ (herefter »infosoc-direktivet) fortolkes således, at en person, der uden rettighedshaverens tilladelse stiller frembringelser til rådighed på internettet (infosoc-direktivets artikel 3, stk. 2), anvender de tjenester, der stilles til rådighed af internetudbyderen for de personer, der benytter sig af disse frembringelser?

2) Hvis spørgsmål 1 besvares benægtende:

Er en reproduktion til privat brug (infosoc-direktivets artikel 5, stk. 2, litra b)) og en flygtig og tilfældig reproduktion (infosoc-direktivets artikel 5, stk. 1), kun lovlig i en situation, hvor originalen til reproduktionen blev lovligt reproduceret, spredt eller stillet til rådighed for almenheden?

3) Hvis spørgsmål 1 eller 2 besvares bekræftende, og der således over for den internetudbyder, hvis tjenester den pågældende tredjemand anvender, skal nedlægges et forbud i medfør af infosoc-direktivets artikel 8, stk. 3, spørges:

Er det foreneligt med EU-retten, og særligt med den derefter krævede afvejning mellem procesdeltagernes grundlæggende rettigheder generelt at forbyde (dvs. uden anordning af konkrete foranstaltninger) en internetudbyder at gøre det muligt for dennes kunder at få adgang til et bestemt websted, så længe der dér udelukkende eller i vidt omfang stilles indhold til rådighed uden rettighedshaverens tilladelse, **når** internetudbyderen kan undgå straf for overtrædelse af dette forbud ved at godtgøre, at han i forvejen har truffet alle rimelige foranstaltninger?

4) Hvis spørgsmål 3 besvares benægtende:

Er det foreneligt med EU-retten, og særligt med den derefter krævede afvejning mellem procesdeltagernes grundlæggende rettigheder at pålægge en internetudbyder **bestemte foranstaltninger** med henblik på at gøre det mere vanskeligt for dennes kunder at få adgang til et websted med et indhold, som de retsstridigt har skaffet sig adgang til, **når** disse foranstaltninger nødvendiggør en ikke ubetydelig udgift, men også uden særligt teknisk kendskab nemt kan omgås?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22.5.2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet, EFT L 167, s. 10.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Handelsgericht Wien (Østrig) den 9. juli 2012 — Novontech-Zala Kf mod LOGICDATA Electronic & Software Entwicklungs GmbH

(Sag C-324/12)

(2012/C 303/24)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Handelsgericht Wien

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Novontech-Zala Kft

Sagsøgt: LOGICDATA Electronic & Software Entwicklungs GmbH

Præjudicielle spørgsmål

1) Medfører den omstændighed, at en advokat, som er bemyndiget til at indgive indsigelse mod et europæisk betalingspåkrav, ikke overholder fristen herfor, at der foreligger fejl fra skyldnerens side som omhandlet i artikel 20, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1896/2006 af 12. december 2006 om indførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure⁽¹⁾?

2) Såfremt advokatens fejl ikke skal betragtes som en fejl fra skyldnerens side, skal den bemyndigede advokats fejlagtige og urigtige registrering af udløbet af fristen for at indgive indsigelse mod det europæiske betalingspåkrav da fortolkes som en ekstraordinær omstændighed som omhandlet i denne forordnings artikel 20, stk. 2?

⁽¹⁾ EUT L 399, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) den 10. juli 2012 — Rita van Caster og Patrick van Caster mod Finanzamt Essen-Süd

(Sag C-326/12)

(2012/C 303/25)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Rita van Caster og Patrick van Caster

Sagsøgt: Finanzamt Essen-Süd

Præjudicielt spørgsmål

Er den faste beskatning af udbytte fra såkaldte »intransparente« (indenlandske og) udenlandske investeringsforeninger i henhold til § 6 i Investmentsteuergesetz i strid med europæisk fællesskabsret (artikel 56 EF), fordi den udgør en skjult begrænsning af den fri bevægelighed for kapital (artikel 58, stk. 3, EF)?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 11. juli 2012 — Ralph Schmidt (som kurator i insolvensbehandlingen af Aletta Zimmermanns aktiver) mod Lilly Hertel

(Sag C-328/12)

(2012/C 303/26)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ralph Schmidt (som kurator i insolvensbehandlingen af Aletta Zimmermanns aktiver)

Sagsøgt: Lilly Hertel

Præjudicielt spørgsmål

Vedrørende fortolkningen af artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om konkurs ⁽¹⁾ forelægges følgende spørgsmål:

Har retterne i den medlemsstat, på hvis område insolvensbehandlingen af skyldnerens aktiver er blevet indledt, kompetence til at behandle en sag vedrørende omstødelse i konkurs, som anlægges mod en sagsøgt, der ikke har sin bopæl eller sit vedtægtsmæssige hjemsted i en medlemsstat?

⁽¹⁾ EFT L 160, s. 1.

Sag anlagt den 13. juli 2012 — Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-335/12)

(2012/C 303/27)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Caeiros, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Den Portugisiske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 10 EF, tiltrædelsesaktens ⁽¹⁾

artikel 254, artikel 7 i afgørelse 85/257/EØF, Euratom ⁽²⁾, artikel 4, 7 og 8 i forordning (EØF) nr. 579/86 ⁽³⁾, artikel 2 i forordning (EØF) nr. 1697/79 ⁽⁴⁾ og artikel 2, 11 og 17 i forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89 ⁽⁵⁾, idet de portugisiske myndigheder efter Portugals tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber har afslået at stille et beløb på 785 078,50 EUR vedrørende afgifter for overskydende sukkerlagre, der ikke var blevet eksporteret, til rådighed.

— Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ifølge oplysninger fra de portugisiske myndigheder fremlagde virksomheden William Hinton & Sons ikke beviser for at have eksporteret dennes overskydende lagre af sukker. Den 3. december 1990 meddelte de nævnte myndigheder virksomheden, at den skulle betale et yderligere beløb på 785 078,50 EUR. Virksomheden anlagde sag til prøvelse af denne afgørelse ved Supremo Tribunal Administrativo, der forelagde flere præjudicielle spørgsmål for Domstolen. Denne afsagde den 11. oktober 2001 en kendelse i sag C-30/00 ⁽⁶⁾, William Hinton & Sons, hvori den anførte, at sådanne spørgsmål »[var] blevet rejst under en retssag mellem William Hinton & Sons L^{da} [...] og Fazenda Pública vedrørende efteropkrævning af afgifter på William Hinton's overskudslager af sukker«. Den 8. maj 2002 annullerede Supremo Tribunal Administrativo opkrævningen af det yderligere beløb, henset til at meddelelsen var blevet givet på et tidspunkt, hvor der var indtrådt forældelse.

Som det synes at kunne udledes af Domstolens senere praksis — dom af 7. december 2004, sag T-240/02, Koninklijke Coöperatie Cosun mod Kommissionen. Sml. II, s. 4237, og af 26. oktober 2006, sag C-68/05 P, Koninklijke Coöperatie Cosun mod Kommissionen, Sml. I, s. 10367 — kan det nævnte beløb på 785 078,50 EUR ikke fortsat anses for at være en »efterregulering«, som er den benævnelse, det fik i den kendelse, der blev afsagt af Domstolen i sagen William Hinton & Sons, men kan anses for Fællesskabernes »egne indtægter«.

Til trods for at denne retspraksis vedrører opkrævning af et beløb i henhold til artikel 3, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2670/81 ⁽⁷⁾, fordi en nærmere bestemt mængde sukker C ikke er blevet eksporteret ud af Fællesskabet, er det sikkert, at den afgiftspligtige transaktion, for hvilken det pågældende beløb opkræves, i det væsentlige er identisk med den afgiftspligtige transaktion, for hvilken der opkræves det i artikel 7, stk. 1, litra a), i forordning nr. 579/86 omhandlede beløb, og som nærværende sag drejer sig om. Denne bestemmelse fastsætter opkrævning af et beløb for de mængder sukker, der overstiger overgangslageret, og som ikke er blevet eksporteret uden for Fællesskabet, idet disse i overensstemmelse med sidstnævnte forordnings artikel 5, stk. 2, betragtes som afsat på Fællesskabets indre marked.

I henhold til artikel 2 i afgørelse 85/257 udgør indtægterne fra de afgifter og lignende, der er fastsat inden for den fælles markedsordning for sukker, »egne indtægter«.

Det fremgår af tiltrædelsesaktens artikel 254, at det nævnte beløb falder inden for rammerne af den fælles markedsordning for sukker. Denne regel fastsætter, at de lagre, der skal afvikles af Den Portugisiske Republik og for dennes regning, er dem, der mængdemæssigt overstiger dem, der kan anses for at udgøre normalt overførte lagre, og at »[b]egrebet »normalt overført lager« defineres for hvert produkt i henhold til de kriterier og målsætninger, der gælder for hver fælles markedsordning«, dvs. for så vidt angår sukker, at »begrebet normalt overført lager« skal defineres på grundlag af de specifikke kriterier og formål inden for den fælles markedsordning for sukker. Fællesskabsretten vedrørende eliminering af sukkerlagre falder således inden for den nævnte fælles markedsordning.

Forordning nr. 3771/85⁽⁸⁾ fastsatte på grundlag af tiltrædelsesaktens artikel 258, stk. 3, »de almindelige regler for anvendelsen af artikel 254 i tiltrædelsesakten«, definerede begrebet »produkter i fri omsætning på portugisisk område«, fastslog, at »gennemførelsesbestemmelserne« vedtages »efter fremgangsmåden i [...] de tilsvarende artikler i de øvrige forordninger om fælles markedsordninger« og anførte, at »[gennemførelsesbestemmelserne] i særdeleshed [skal] omfatte [...] nærmere regler for afsætning af overskudsprodukter«, og at der »kan foreskrives [...] opkrævning af en afgift, såfremt en interesseret ikke overholder de nærmere regler for afsætning af overskudsprodukter«.

Forordning nr. 579/86, der fastsatte de nærmere bestemmelser for lagrene af sukkerprodukter pr. 1. marts 1986 i Portugal blev vedtaget af Kommissionen med hjemmel i forordning nr. 3771/85 og forordning nr. 1785/81 om den fælles markedsordning for sukker. Den omstændighed, at forordningen om den fælles markedsordning for sukker er et af retsgrundlagene for forordning nr. 579/86 påviser, at sidstnævntes bestemmelser, og derfor også det førnævnte beløb, henhører under den fælles markedsordning for sukker.

Det nævnte beløb på 785 078,50 EUR kan betegnes som Fællesskabets »egne indtægter«, således som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a), i afgørelse 85/257, idet det er en indtægt fra »[de afgifter] og lignende, der er fastsat inden for den fælles markedsordning for sukker«, afledt af den særlige ordning for Den Portugisiske Republik, fastsat på tidspunktet for denne medlemsstats tiltrædelse, dvs. et beløb som de portugisiske myndigheder burde have opkrævet i henhold til artikel 7, stk. 1, litra a), i forordning nr. 579/86.

Forordning nr. 3771/85 fastsætter ifølge dennes artikel 1 »de almindelige regler for anvendelsen af artikel 254 i tiltrædelsesakten« og bestemmer i dennes artikel 3, stk. 1, litra b), andet led, at »som produkter i fri omsætning på portugisisk område anses [...] produkter [...] der er indført i Portugal [...] for hvilke indførselsformaliteterne er afsluttet, og de pligtige toldafgifter og andre afgifter med tilsvarende virkning er opkrævet i Portugal, og for hvilke der ikke er indrømmet fuldstændig eller delvis

refusion af disse afgifter«. Det andet led i artikel 3, stk. 1, litra b), i forordning nr. 3771/85 omfatter alle de produkter, »der er indført i Portugal«, derfor ligeledes dem, der hidrører fra andre medlemsstater.

Følgelig kunne og skulle sukkeret fra Danmark inkluderes i beregningen pr. 1. marts 1986 af lagrene af sukker i fri omsætning på portugisisk område. Det er de portugisiske myndigheders opfattelse, at den mængde sukker (796 821 kilo), der blev importeret i henhold til »importerklæring nr. 246« ikke — selv hvis Danmark under den foreliggende sags omstændigheder anses for at være et tredjeland — bør inkluderes i beregningen af disse lagre, idet det omhandlede sukker efter de nævnte myndigheders opfattelse ikke pr. 1. marts 1986 befandt sig i fri omsætning.

Kommissionen deler ikke denne opfattelse, idet Tribunal Tributário de Segunda Instância i sin dom af 26. marts 1996 anså det for bevist, at der den 27. februar 1986 var foretaget toldbehandling af det pågældende sukker, og at dette samme dag var overgået til fri omsætning og forbrug.

Hverken afgørelse 85/257 eller de afgørelser, der senere har erstattet den, eller forordning nr. 1552/89, der fastsætter kriterierne for, hvornår »egne indtægter« skal stilles til rådighed for Kommissionen, betinger tilrådighedsstillelsen af disse indtægter af, at de er opført på Fællesskabets budget. Tiltrædelsesaktens artikel 371 og 372 har til formål at tilpasse anvendelsen af afgørelse 85/257 til den særlige situation, der vedrører Portugals tiltræden, og de er ikke til hinder for, at indtægter fra det beløb, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra a), i forordning nr. 579/86, dvs. 785 078,50 EUR i det foreliggende tilfælde, betegnes som egne indtægter.

Betegnelsen af et beløb som Fællesskabets egne indtægter er udledt af fællesskabsretten og i særdeleshed af afgørelse 85/257, uden at det derved har nogen relevans, hvilken betegnelse medlemsstaterne måtte give det.

I overensstemmelse med retspraksis er det ufornuddent at påvise, at tabet af egne indtægter er forårsaget af en fejl hos den ene eller anden nationale myndighed. Det er tilstrækkeligt, at det på grundlag af en endelig afgørelse truffet af Supremo Tribunal Administrativo er fastslået, at debitor ikke var forpligtet til at betale afgifterne, og at denne omstændighed er direkte knyttet til de portugisiske myndigheders sene reaktion i 1990. Domstolen gav Kommissionen medhold i denne opfattelse i dom af 15. november 2005, sag C-392/02, Kommissionen mod Danmark, Sml. I, s. 9811.

Supremo Tribunal Administrativo's dom af 8. maj 2002 fastslår, at Kommissionens opfattelse er retligt korrekt, dvs. at det skyldige beløb ikke blev meddelt debitor i rette tid, dvs. inden for

fristen på tre år, at det derfor ikke var muligt at foretage opkrævning, og at de tilsvarende egne indtægter derfor ikke kunne stilles til Kommissionens rådighed.

- (¹) Akt vedrørende vilkårene for Kongeriget Spaniens og Republikken Portugals tiltrædelse og tilpasningerne af traktaterne (EFT 1985 L 302, s. 23).
- (²) Rådets afgørelse 85/257/EØF, Euratom, af 7.5.1985 om Fællesskabernes ordning med egne indtægter (EFT L 128, s. 15).
- (³) Kommissionens forordning (EØF) nr. 579/86 af 28.2.1986 om de nærmere bestemmelser for lagrene af sukkerprodukter pr. 1. marts 1986 i Spanien og Portugal (EFT L 57, s. 21).
- (⁴) Rådets forordning (EØF) nr. 1697/79 af 24.7.1979 om opkrævning af import- og eksportafgifter, der ikke er opkrævet hos debitor for varer, der er angivet til en toldprocedure, som medfører en forpligtelse til at betale sådanne afgifter (EFT L 197, s. 1).
- (⁵) Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89 af 29.5.1989 om gennemførelse af afgørelse 88/376/EØF, Euratom, om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter (EFT L 155, s. 1).
- (⁶) Sml. I, s. 7511.
- (⁷) Kommissionens forordning (EØF) nr. 2670/81 af 14.9.1981 om gennemførelsesbestemmelser for produktion udover kvoterne inden for sukkersektoren (EFT L 262, s. 14).
- (⁸) Rådets forordning (EØF) nr. 3771/85 af 20.12.1985 om lagre af landbrugsprodukter i Portugal (EFT L 362, s. 21).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank van Koophandel te Gent (Belgien) den 19. juli 2012 — Euronics Belgium CVBA mod Kamera Express BV og Kamera Express Belgium BVBA

(Sag C-343/12)

(2012/C 303/28)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van Koophandel te Gent

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Euronics Belgium CVBA

Sagsøgte: Kamera Express BV og Kamera Express Belgium BVBA

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 101 i Wet betreffende marktpraktijken en consumentenbescherming lov om handelspraksis og forbrugerbeskyttelse — som bl.a. har til formål at beskytte forbrugernes interesser og hvis ordlyd er følgende: »Artikel 101, stk. 1. Selskaber må ikke udbyde eller sælge en vare med tab.

Som salg med tab forstås ethvert salg til en pris, som ikke mindst svarer til den pris for hvilken selskabet har købt varen, eller den pris, som selskabet skal betale for genanskaffelse med fradrag af eventuelle endeligt tildelte rabatter. Med henblik på at afgøre, om der er tale om salg med tab, skal sådanne rabatter, som — eksklusivt eller ikke-eksklusivt — er ydet i forbindelse med andre af selskabets forpligtelser ud over salg af varer, ikke tages i betragtning« — i strid med direktiv 200/29/EF (¹) for så vidt som bestemmelsen forbyder salg med tab, mens direktivet øjensynligt ikke forbyder en sådan salgspraksis, og for så vidt som den belgiske lov eventuelt går videre end bestemmelserne i direktiv 2005/29/EF, hvilket ikke er tilladt i henhold til dets artikel 4?

- (¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11.5.2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (EUT L 149, s. 22).

Appel iværksat den 24. juli 2012 af Rådet for Den Europæiske Union til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 4. maj 2012 i sag T-529/09, Sophie in 't Veld mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-350/12 P)

(2012/C 303/29)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Rådet for Den Europæiske Union (ved P. Berman, B. Driessen og Cs. Fekete, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Sophie in 't Veld og Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom fra Retten ophæves.
- Der afsiges endelig dom vedrørende genstanden for denne appelsag.
- Sagsøgeren i sag T-529/09 tilpligtes at betale Rådets omkostninger i forbindelse med sagen for Retten og nærværende appelsag.

Anbringender og væsentligste argumenter

Den foreliggende appel vedrører fortolkningen af de undtagelser, der vedrører beskyttelsen af offentlighedens interesser med hensyn til internationale forbindelser og beskyttelsen af juridisk rådgivning. Disse undtagelser er beskrevet henholdsvis i en absolut undtagelse fra retten til aktindsigt i forordningens (¹) artikel 4, stk. 1, litra a), tredje led, og i en kvalificeret undtagelse fra retten til aktindsigt i forordningens artikel 4, stk. 2, andet led.

Rådet gør gældende, at Retten i forbindelse med dens fortolkning af de nævnte undtagelse begik fire fejl.

For det første begik Retten en fejl ved at fastslå, at en uenighed om valget af et retsgrundlag ikke kan være til skade for EU's interesser i internationale forbindelser. Uenigheder mellem institutionerne om Unionens kompetence og om valget af retsgrundlaget er nært forbundne med konflikter vedrørende indholdet af internationale aftaler. Uenigheder mellem institutionerne om kompetence kan endvidere have en indflydelse på EU's forhandlingsposition, skadeligt påvirke Unionens troværdighed som forhandlingspartner og bringe resultatet af forhandlingerne i fare.

For det andet anvendte Retten den forkerte prøvelsesstandard og erstattede Rådets vurdering af betydningen af det omhandlede dokument for internationale forbindelser med sin egen. I forbindelse med beskyttelsen af offentlighedens interesse i internationale forbindelser, giver prøvelsesstandarder et »vidt skøn« til den berørte institution snarere end at kræve, at det bevises, at der foreligger »aktuel og specifik« skade. Retten begik en retlig fejl ved at foretage en fuldstændig prøvelse af Rådets begrundelser ved at anvende kravet om, at der skal foreligge »aktuel og specifik« skade, idet den derved erstattede Rådets vurdering af de udenrigspolitiske konsekvenser af offentliggørelsen af dokumentet med sin egen vurdering.

For det tredje begik Retten en retlig fejl ved at undlade at tage stilling til både det følsomme indhold af den retlige udtalelse, der blev begæret aktindsigt i, og de særlige omstændigheder, der forelå på det tidspunkt, hvor der blev indgivet begæring om aktindsigt. Det emne, der behandles i den retlige udtalelse, vedrører følsomme internationale forhandlinger, der stadig var igangværende på tidspunktet for begæringen om aktindsigt, hvor væsentlige og vitale interesser på området for det transatlantiske samarbejde om forebyggelse og bekæmpelse af terrorisme og finansiering af terrorisme var på spil, og hvor spørgsmålet om valget af retsgrundlaget, der blev behandlet i den retlige udtalelse, var genstand for uenighed mellem institutionerne. Retten tog ikke hensyn til disse særlige kendetegn ved den juridiske rådgivning.

Endelig ligestillede Retten fejlagtigt forhandlingerne om og konklusionerne for en international aftale med institutionernes lovgivningsaktiviteter med henblik på at kunne anvende kriteriet om den mere tungtvejende offentlige interesse. Ved at gøre dette tog Retten ikke hensyn til betydelige forskelle mellem forhandlinger af internationale aftaler, hvor offentlig deltagelse nødvendigvis er begrænset i betragtning af de strategiske og taktiske interesser, der er på spil, og indgåelsen og gennemførelsen af sådanne aftaler.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Provincial de Barcelona (Spanien) den 1. august 2012 — Miguel Fradera Torredemer, María Teresa Torredemer Marcet, Enrique Fradera Ohlsen og Alicia Fradera Torredemer mod Corporación Uniland, S.A.

(Sag C-364/12)

(2012/C 303/30)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Provincial de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Miguel Fradera Torredemer, María Teresa Torredemer Marcet, Enrique Fradera Ohlsen og Alicia Fradera Torredemer

Sagsøgt: Corporación Uniland, S.A.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 101 TEUF (tidligere artikel 81 i EF-traktaten, sammenholdt med artikel 10) og artikel 4, stk. 3, TEU forenelige med bestemmelser som dem, der er fastsat i kongelig anordning nr. 1373/2003 af 7. november vedrørende procesfuldmægtiges salærer, hvorefter honoreringen af procesfuldmægtige underlægges en taksttabel eller minimumstarif, som udelukkende kan hæves ellers sænkes med 12 %, og når medlemsstatens myndigheder, herunder retterne, ikke effektivt har mulighed for at fravige minimumsgrænserne i den lovfæstede tarif i tilfælde af, at der foreligger ekstraordinære omstændigheder?
- 2) Såfremt den nævnte taksttabel anvendes uden brug af de minimumsgrænser, der er fastsat heri, kan forekomsten af et væsentligt misforhold mellem det reelt udførte arbejde og størrelsen af de salærer, der skal betales som følge af en anvendelse af tariffen eller taksttabellen, da anses for ekstraordinære omstændigheder?
- 3) Er artikel 56 TEUF (tidligere artikel 49) forenelig med kongelig anordning nr. 1373/2003 af 7. november vedrørende procesfuldmægtiges salærer?
- 4) Opfylder disse bestemmelser kravene om nødvendighed og proportionalitet i henhold til artikel 15, stk. 3, i direktiv 2006/123/EF (¹)?
- 5) Omfatter artikel 6 i den europæiske menneskerettighedskonvention, som knæsætter retten til en retfærdig rettergang, ligeledes retten til at kunne forsvare sig effektivt mod en fastsættelse af en procesfuldmægtigs salær, som viser sig at være uforholdsmæssigt højt og ikke stemmer overens med det reelt udførte arbejde?

6) Såfremt spørgsmålet besvares bekræftende: Er bestemmelserne i den spanske lov om den civile retspleje (*Ley de Enjuiciamiento Civil*), hvorefter den part, som idømmes sagens omkostninger, ikke har mulighed for at anfægte størrelsen af den procesfuldmægtiges salær, hvis vedkommende finder, at dette er alt for højt og ikke stemmer overens med det reelt udførte arbejde, i strid med den europæiske konventions artikel 6?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12.12.2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT L 376, s. 36).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supreme Court (Irland) den 3. august 2012 — Thomas Pringle mod Den irske regering, Irland og Attorney General

(Sag C-370/12)

(2012/C 303/31)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Thomas Pringle

Sagsøgte: Den irske regering, Irland og Attorney General

Præjudicielle spørgsmål

1) Er Det Europæiske Råds afgørelse 2011/199/EU (¹) af 25. marts 2011 gyldig:

— henset til anvendelsen af den forenklede revisionsprocedure i henhold til artikel 48, stk. 6, TEU og navnlig til om den foreslåede ændring af artikel 136 TEUF indebærer en udvidelse af de kompetencer, der er tillagt Unionen i traktaterne;

— henset til indholdet af den foreslåede ændring, navnlig om den indebærer en tilsidesættelse af traktaterne eller de almindelige EU-retlige principper?

2) Har en EU-medlemsstat, der har euroen som valuta, ret til at indgå og ratificere en international aftale som ESM-traktaten, henset til

— artikel 2 og 3 TEU og bestemmelserne i TEUF's afsnit VIII, tredje del, og navnlig artikel 119, 120, 121, 122, 123, 125, 126 og 127 TEUF

— Unionens enekompetence i forbindelse med monetær politik som fastsat i artikel 3, stk. 1, litra c), TEUF og i forbindelse med indgåelse af internationale aftaler, som henhører under anvendelsesområdet for artikel 3, stk. 2, TEUF

— Unionens kompetence i forbindelse med koordinering af den økonomiske politik i henhold til artikel 2, stk. 3, TEUF og TEUF's afsnit VIII, tredje del

— EU-institutionernes beføjelser og funktioner i henhold til principperne i artikel 13 TEU

— princippet om loyalt samarbejde som fastsat i artikel 4, stk. 3, TEU

— de almindelige EU-retlige principper, herunder navnlig det almindelige princip om effektiv domstolsbeskyttelse og retten til adgang til effektive retsmidler som sikret i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og det almindelige retssikkerhedsprincip?

3) Hvis Det Europæiske Råds afgørelse fastslås at være gyldig, er en medlemsstats ret til at indgå og ratificere en international aftale som ESM-traktaten da underlagt afgørelsens ikrafttrædelse?

(¹) Det Europæiske Råds afgørelse 2011/199/EU af 25.3.2011 om ændring af artikel 136 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde med hensyn til en stabilitetsmekanisme for de medlemsstater, der har euroen som valuta, EUT L 91, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 3. august 2012 — Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel mod M og S

(Sag C-372/12)

(2012/C 303/32)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel

Sagsøgte: M og S

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 12, litra a), andet led, i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (¹) fortolkes således, at der består en ret til at få kopi af dokumenter, hvori der behandles personoplysninger, eller er det tilstrækkeligt, at der meddeles en fuldstændig og letforståelig oversigt over de personoplysninger, der behandles i de pågældende dokumenter?

- 2) Skal ordene »ret til adgang« i artikel 8, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder⁽²⁾ fortolkes således, at der består en ret til at få kopi af dokumenter, hvori der behandles personoplysninger, eller er det tilstrækkeligt, at der meddeles en fuldstændig og letforståelig oversigt over de personoplysninger, der behandles i de pågældende dokumenter, jf. artikel 12, litra a), andet led, i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger?
- 3) Er artikel 41, stk. 2, litra b), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder også er rettet til medlemsstaterne for så vidt som bestemmelsen gennemfører EU-retten som omhandlet i artikel 51, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder?
- 4) Udgør den omstændighed, at de grunde, der har ført til at foreslå en given afgørelse, som følge af retten til indsigt i »rapporterne« ikke længere gengives i disse, hvilket ikke gavner den interne uforstyrrede meningsudveksling inden for den pågældende myndighed og en korrekt beslutningsdannelse, et legitimt fortrolighedshensyn som omhandlet i artikel 41, stk. 2, litra b), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder?
- 5) Kan en juridisk analyse, således som den optages i »rapporten«, betragtes som en personoplysning som omhandlet i artikel 2, litra a), i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne?
- 6) Omfatter beskyttelsen af andres rettigheder og frihedsrettigheder som omhandlet i artikel 13, stk. 1, litra g), i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne også hensynet til en intern uforstyrret meningsudveksling inden for den pågældende myndighed? Såfremt dette ikke er tilfældet, kan dette hensyn da falde under direktivets artikel 13, stk. 1, litra d) eller f)?

⁽¹⁾ EFT L 281, s. 31.

⁽²⁾ EFT 2000 C 364, s. 1.

Appel iværksat den 7. august 2012 af Arav Holding Srl til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 19. juni 2012 i sag T-557/10, H.Eich mod KHIM — Arav (H.EICH)

(Sag C-379/12 P)

(2012/C 303/33)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Arav Holding Srl (ved advokat R. Bocchini)

De andre parter i appelsagen: H.Eich Srl og Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Appellanten har nedlagt følgende påstand

Dommen, der blev afsagt den 19. juni 2012 af Den Europæiske Unions Ret ophæves i sin helhed, og som følge heraf stadfæstes den afgørelse, der blev truffet den 9. september 2010 af Første Appellkammer ved Harmoniseringskontoret, fordi denne afgørelse fuldstændigt iagttager og anvender bestemmelserne i varemærkeforordningen⁽¹⁾, navnlig artikel 8, stk. 1, litra b).

Anbringender og væsentligste argumenter

Med denne appel anfægter Arav Holding Srl Rettens dom af to grunde.

Selskabet har for det første anfægtet den manglende hensyntagen til den visuelle, fonetiske og begrebsmæssige lighed mellem det italienske nationale figurmærke »H SILVIAN HEACH« og det internationale figurmærke »H SILVIAN HEACH« på den ene side, og varemærket »H.EICH« på den anden side. Retten begik en fejl ved udpegelsen af den dominerende bestanddel i varemærket, dvs. efternavnet og ikke fornavnet. Retten begik derudover en fejl ved ikke at tage hensyn til den manglende værdi af brugen af et punktum, som er meget lille i forhold til bogstaverne, og ved ikke at tage hensyn til det ældre varemærkes »høje« grad af særpræg.

Arav Holding Srl har for det andet kritiseret Retten for ikke at have taget hensyn til den overhængende risiko for forveksling, der er mellem varemærkerne som følge af ligheden imellem disse og det forhold, at de har samme anvendelsesformål.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 8. august 2012 — X BV, den anden part: Minister van Financiën

(Sag C-380/12)

(2012/C 303/34)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: X BV

Den anden part: Minister van Financiën

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Omfatter begrebet »fjernelse af urenheder« i HS-bestemmelse 1 til kapitel 25 i det harmoniserede system også udtrækning af visse kemiske partikler af et mineralprodukt i rå tilstand, som under naturlige betingelser er optaget heri, hvorved rensningen sker med henblik på forstærkning af visse (specifikke) naturlige egenskaber ved mineralproduktet, der ellers under naturlige forhold var blevet afsvækket?
- 2) Såfremt det på grundlag af besvarelsen af spørgsmål 1 kan fastslås, at der er tale om fjernelse af urenheder som omhandlet i HS-bestemmelse 1 til kapitel 25, på grundlag af hvilke kriterier skal det da afgøres, om et udvundet mineralprodukt som blegejord efter en påfølgende slemming med svovlsyre og vand stadig skal tariferes i position 2508 40 00 i KN i henhold til den nævnte HS-bestemmelse og ikke kan anses for et kemisk produkt som omhandlet i kapitel 38 i HS?

Appel iværksat den 9. august 2012 af I Marchi Italiani Srl til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 28. juni 2012 i sag T-133/09, I Marchi Italiani og Basile mod KHIM — Osra

(Sag C-381/12 P)

(2012/C 303/35)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: I Marchi Italiani Srl (ved advocati L. Militerni og G. Militerni)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) og Osra SA

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Delvis ophævelse af dommen afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans, hvorved Retten frifandt Harmoniseringskontoret i en ugyldighedssag anlagt af I Marchi Italiani s.r.l., og hvorved Retten tilpligtede I Marchi Italiani s.r.l. at betale sagens omkostninger, bortset fra de omkostninger, der er forbundet med ophævelsen.
- De for Retten nedlagte påstande tages til følge, og afgørelse truffet af Andet Appellationskammer den 9. januar 2009, som blev meddelt den nu appellerende part den 30. januar 2009, i sag R 502/2008 mellem I Marchi Italiani Srl og Osra SA, og som stadfæstede annullationsafdelingens afgørelse om fortabelse og erklæring om ugyldighed af varemærket »B Antonio Basile 1952« efter en begæring indgivet af Osra SA, annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Selskabet I Marchi Italiani s.r.l.'s appel er støttet på følgende tre klagepunkter.

- 1) Tilsidesættelse af artikel 135, stk. 4, i Rettens procesreglement, for så vidt som Retten begik en fejl, idet den fastslog, at der skulle ses bort fra de af sagsøgeren fremlagte dokumenter, og at det var uforholdsmæssigt at undersøge deres beviskraft, og at argumenterne om det anfægtede varemærkes renommé og om grundsætningen om god tro ikke kunne antages til realitetsbehandling.
- 2) Tilsidesættelse af artikel 53, stk. 2, i forordning nr. 40/94⁽¹⁾ (nu artikel 54, stk. 2, i forordning nr. 207/2009⁽²⁾), for så vidt som Retten begik en fejl, idet den fastslog, at der var fået mindre end fem år fra registreringsdatoen til indgivelsen af ugyldighedsbegæringen, og at tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen om registrering af EF-varemærker derfor var uden betydning.
- 3) Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 for så vidt som Retten begik en fejl, idet den fastslog, at der var lighed mellem de omtvistede varemærker, og således foretog en urigtig anvendelse af nævnte bestemmelse ved at fastslå, at der forelå en risiko for forveksling.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 9. juli 2012 — »Dobrudzhanska petrolna kompanija« AD mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane I upravlenie na izpalnenieto« — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad — Varna — Bulgarien)

(Sag C-298/11) ⁽¹⁾

(2012/C 303/36)

Processprog: bulgarsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 232 af 6.8.2011.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 11. juli 2012 — Europa-Kommissionen mod Den Tjekkiske Republik

(Sag C-353/11) ⁽¹⁾

(2012/C 303/37)

Processprog: tjekkisk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 252 af 27.8.2011.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 8. maj 2012 — ThyssenKrupp Elevator (CENE) GmbH, tidligere ThyssenKrupp Aufzüge GmbH og ThyssenKrupp Fahrtreppen GmbH mod Europa-Kommissionen

(Sag C-503/11 P) ⁽¹⁾

(2012/C 303/38)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 347 af 26.11.2011.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 8. maj 2012 — ThyssenKrupp Ascenseurs Luxembourg Sàrl mod Europa-Kommissionen

(Sag C-504/11 P) ⁽¹⁾

(2012/C 303/39)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 347 af 26.11.2011.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 8. maj 2012 — ThyssenKrupp Elevator AG mod Europa-Kommissionen

(Sag C-505/11) ⁽¹⁾

(2012/C 303/40)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 347 af 26.11.2011.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 8. maj 2012 — ThyssenKrupp AG mod Europa-Kommissionen

(Sag C-506/11) ⁽¹⁾

(2012/C 303/41)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 347 af 26.11.2011.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 18. juni 2012 — straffesag mod Vu Thang Dang, procesdeltager: Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-39/12) ⁽¹⁾

(2012/C 303/42)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 118 af 21.4.2012.

RET TEN

Sag anlagt den 25. juli 2012 — Soltau mod Kommissionen

(Sag T-333/12)

(2012/C 303/43)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Christoff Soltau (Adendorf, Tyskland) (ved advokat T. Rosenkranz)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse af 14. maj 2012 annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren gjort gældende, at artikel 4, stk. 2, andet led, i forordning (EF) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ ikke er til hinder for sagsøgerens krav på aktindsigt i Kommissionens

udtalelse, som denne har fremsendt den østrigske Oberster Gerichtshof i henhold til artikel 15, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1/2003 ⁽²⁾ inden for rammerne af en kartelretlig sag. Efter sagsøgerens opfattelse finder denne bestemmelse ikke anvendelse på det dokument, der er begæret aktindsigt i, da proceduren for den østrigske ret principielt ikke er omfattet af bestemmelsens beskyttelsesområde. Selv hvis dette skulle være tilfældet, er det omtvistede dokument alligevel ikke omfattet af bestemmelsen, da det ikke er blevet fremlagt af Kommissionen som part. Kommissionens afgørelse kan heller ikke begrundes med beskyttelsen af proceduren i den for EU-Domstolen verserende sag C-681/11, Schenker m.fl. Ganske vist er de forelagte spørgsmål fra den østrigske Oberster Gerichtshof blevet forelagt inden for rammerne af den pågældende kartelretlige sag, men det omtvistede dokument er imidlertid ikke blevet udarbejdet inden for rammerne af den præjudicielle procedure og indholdsmæssigt set vedrører det heller ikke de forelagte spørgsmål.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i artikel [101] og [102] [TEUF] (EFT 2003 L 1, s. 1).

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2012/C 303/37	Sag C-353/11: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 11. juli 2012 — Europa-Kommissionen mod Den Tjekkiske Republik	21
2012/C 303/38	Sag C-503/11 P: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 8. maj 2012 — ThyssenKrupp Elevator (CENE) GmbH, tidligere ThyssenKrupp Aufzüge GmbH og ThyssenKrupp Fahrtreppen GmbH mod Europa-Kommissionen	21
2012/C 303/39	Sag C-504/11 P: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 8. maj 2012 — ThyssenKrupp Ascenseurs Luxembourg Sàrl mod Europa-Kommissionen	21
2012/C 303/40	Sag C-505/11: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 8. maj 2012 — ThyssenKrupp Elevator AG mod Europa-Kommissionen	21
2012/C 303/41	Sag C-506/11: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 8. maj 2012 — ThyssenKrupp AG mod Europa-Kommissionen	21
2012/C 303/42	Sag C-39/12: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 18. juni 2012 — straffesag mod Vu Thang Dang, procesdeltager: Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)	21
Retten		
2012/C 303/43	Sag T-333/12: Sag anlagt den 25. juli 2012 — Soltau mod Kommissionen	22

ABONNEMENTSPRISER 2012 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 310 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	840 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	200 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsganter. Listen over salgsganterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA